

Невниманието и несъобразителността също една не рѣдка причина за пожарите по горите. Подъ дърветата, обикновено е постлано съ листа, мъхъ, клончета, суха трева, които също лесно запалими. Пушачите, ловците, работниците, туристите стават неволно причина за пожарите, като хвърлят запалителни вещества върху тая лесно запалима материя. Работниците, съ своите пещи за въглища и катранъ, причиняват също опустошителни пожари, когато не вземат нуждните предпазителни мерки. Отъ друга страна, земедѣлците, съседи на горите, когато преди съйтата искат да очистят нивите си отъ изсъхналата растителност съ огънь, често пак причиняват пожари, които обхващат и съседните терени лесове. Движенето на желѣзопътните локомотиви презъ горите е свързано също често съ пожари. Машините изхвърлят горящи искири изъ своите кумини или изпускат въглища, които също достатъчни да причинят опустошение на горите.

При спокойно време тия пожари могат лесно да бѫдат потушени, но при вѣтъръ и буря тѣ се разширяват бързо и разнасят опустошенията си надалеко. Когато огънът опустоши млади — мъжко възпламеняващи се лесове, тѣ успѣват да се развият на ново. Ако пожарът обхване дървета, стигнали 12 години, тѣ не се превръщат въ пепель. Унищожават се само клончетата и листата, а стъблата остават, но също осаждени на смърть. При все това такива гори запазват своята продажна цена, но собствениците трѣбва да прибегнат до тѣхната бѣрза експлоатация, защото тѣ вече не могат да иматъ по-друга стойност отъ тази на мъртвъ материалъ.

Отдавна се силятъ да намѣрятъ предпазителни мерки срещу тая напасть за горското стопанство, или поне да намалятъ нейните размѣри. За сега, главно, два вида мерки също приложени срещу разните пожари: откриване на обезлесени окопи, наречени огнепазители, и разрѣдяване и изчистване на дърветата. Огнепазителите се правятъ обикновено по границите на горските стопанства, по продълженето на желѣзните пътища, или въ центъра на масива, като го раздѣлятъ на множество лехи. Окопите биха изпълнили предназначението, за което също строени, ако иматъ ширина отъ 60 до 100 м. Ала по тоя начинъ биха останали много квадратни метра неизползвана земя, затова, обикновено, ги правятъ широки отъ 10 до 15 м. Това пространство трѣбва да бѫде напълно безлесно и, най-малко, на всѣки три години, основно прочиствано. Често тия гранични ивици ги залѣсяватъ съ мъжко запалими дървесни видове или ги обработватъ или засѣватъ съ земедѣлски култури, като лозя, картофи, люцерна.